

- 2) O ZTRÁTĚ STŘEDU
2) CHAOS

Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi. Země pak byla pustá a prázdná, nad propastí byla tma a nad vodami se vznášel Boží Duch. (Genesis 1,1-2)

Tímto slovem začíná Bible a starý kralický překlad místo slova prázdná, použil slovo **nesličná**, čili **chaotická**, neuspořádaná. Další verš Písma pokračuje: **Bůh řekl...** a jiná kniha Bible (tentokrát z Nového zákona), která se také zabývá počátkem, uvádí:

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic co je.

(Jan 1,1- 3 př. KMS)

Duch Boží čekal na to Slovo, aby jej uchopil a udeřil jím do chaosu. Tak se započalo Boží stvořitelské dílo uspořádávání chaosu, směřující k harmonii a kráse, zakončené stvořením člověka v Ráji. Nechci se zde rozepisovat o všech zajímavostech biblické kosmologie stvoření, ale princip je jednoduchý: nejprve Bůh stvořil prostředí, pak do něj umístil život, tak stvořil ráj plný života a do něj umístil člověka.

První verš Genesis ve mně vyvolává metaforickou představu o Boží kreativité. Bůh si na počátku stvořil ateliér a v něm si napjal plátno. Plátno bylo nesličné a pusté. To byl celý vesmír. Možná se mnou někdo nebude souhlasit (upozorňuji, že naše představy o stvoření nejsou pro spasení rozhodující), ale pod pojmem **země** rozumím celý vezdejší (fyzický) svět obklopující člověka a tím je celý vesmír. Starý zákon ještě neznal pojem **svět** a vyjadřoval ho pouze pojmem **země**.

Nebesa, ta patří Hospodinu, zemi dal však lidem.

(Žalm 115,16)

Svět vznikl „buzarem“, čili odrazem Božího Slova od chaosu a to se teď navrací zpět k Bohu. Proto jsem si ráj troufl zobrazit jako bublinku, ne málo podobnou kapce středového výtrysku vody, vracející se vzhůru do náruče Stvořitelovy. Pro úplnost, tím kráterem, ze kterého se ráj vyděluje, je celý entropický (rozpínající se) vesmír.

